

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 68/2017
26.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Баџац, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Слободана Петровића из ..., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Трстенику 2К.бр.289/15 од 14.04.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-1024/16 од 15.09.2016. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Слободана Петровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Трстенику 2К.бр.289/15 од 14.04.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-1024/16 од 15.09.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику 2К.бр.289/15 од 14.04.2016. године, у осуђујућем делу изреке под I, окривљена АА оглашена је кривом за продужено кривично дело пореска утаја из члана 229. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. Кривичног законика (КЗ) и осуђена на казну затвора у трајању од 1-једне године и на новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 (двестахиљада) динара, коју је дужна да плати у року од 6 месеци рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да ће наведена новчана казна, уколико је окривљена не плати у остављеном року, бити замењена у казну затвора, тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати као 1 дан затвора, уз обавезу окривљене да сноси трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. Истом пресудом, изреком под II, на основу члана 422. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку (ЗКП), према окривљеној је одбијена оптужба за продужено кривично дело пореска утаја из члана 229. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. КЗ, а изреком под III, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, окривљена је ослобођена од оптужбе за продужено кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези са ставом 1. и 2. и у вези са чланом 61. КЗ.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж1-1024/16 од 15.09.2016. године, делимичним усвајањем жалбе окривљене АА и њеног браниоца, преиначио је пресуду Основног суда у Трстенику 2К.бр.289/15 од 14.04.2016. године само у погледу начина извршења казне, тако што је одредио да ће се казна затвора у трајању од 1 године на коју је окривљена АА осуђена наведеном пресудом због продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. КЗ, извршити у просторијама у којима окривљена станује, уз примену мере електронског надзора, с тим да окривљена не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљена једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, док су у преосталом делу жалбе окривљене и њеног браниоца, као и жалба Основног јавног тужиоца у Трстенику, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окр. АА, адв. Слободан Петровић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане нижестепене пресуде, тако што ће окр. АА ослободити од оптужбе или да укине пресуду Апелационог суда и предмет врати на поновно одлучивање или да укине и пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-1024/16 од 15.09.2016. године и пресуду Основног суда у Трстенику 2К.бр.285/15 од 14.04.2016. године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и одлуку, али другом већу, као и са предлогом да буде обавештен и позван на седницу већа Врховног касационог суда у смислу члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, у којој је размотрио списе предмета и захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА је недозвољен.

Бранилац окривљене као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона, позивајући се на општу одредбу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без опредељења о којој тачно повреди закона је реч, али из навода у образложењу захтева произилази да оспорава чињенично стање у побијаној правноснажној пресуди као погрешно и непотпуно утврђено. Наиме, износећи став да постоје околности које искључују постојање, у радњама окривљене, и објективних и субјективних елемената кривичног дела из члана 229. став 3. у вези са ставом 1. и чланом 61. КЗ, бранилац окривљене оспорава оцену суда налаза и мишљења Градског завода за вештачење из Београда и као погрешно утврђене чињенице у побијаној пресуди на основу оцене суда тог доказа, те сопственом анализом и оценом наведеног доказа изводи закључак о непостојању намере (умишљаја) окривљене прикривања прихода и указује на пропуст суда да утврди релевантну чињеницу о непостојању обавезе окривљене обрачуна пореза и доприноса који је предмет дела, због одбијања предлога одбране за извођење доказа саслушањем вештака Радосаве Томић.

Међутим, чињенично стање у правноснажној пресуди, према одредбама члана 485. ЗКП, дакле и одредби става 4. истог члана, која посебно прописује разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, није предмет разматрања и испитивања од стране Врховног касационог суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, па је захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА у наведеном делу недозвољен, у смислу цитиране законске одредбе.

Поред наведеног, бранилац окривљене у захтеву истиче повреду одредбе члана 485. став 2. ЗКП, у жалбеном поступку, са образложењем да другостепени суд није одговорио на наводе жалбе одбране о неразумљивости изреке првостепене пресуде, чиме указује на повреду одредебе члана 460. став 1. ЗКП. Како наведена повреда закона, према одредби члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, то је захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА у делу у којем је поднет из наведеног разлога, недозвољен.

Према наводима захтева браниоца окривљене, одсуство разлога у другостепеној пресуди за оцену жалбених навода одбране представља и повреду права на образложену судску одлуку у оквиру повреде права на правично суђење, зајемченог чланом 32. Устава Републике Србије и чланом 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, чиме бранилац указује на разлог за подношење захтева за заштиту законитости прописан одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у овом делу нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП. Наведеном законском одредбом прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење истог (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тач. 2) и 3) овог законика, да се мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права, а бранилац окривљене у захтеву не указује на постојање одлуке Уставног суда или Европског суда за људска права, којом је утврђена повреда права окривљене истакнута у захтеву, нити је таква одлука приложена уз захтев.

Из свих изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тач. 2) и 3) ЗКП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић